

Zamówienia rządowe w praktyce

Łatwiej o lodówkę, trudniej o pralkę

WARSZAWA PAP. Znaczną rolę w równoważeniu rynku mają do odegrania przedsiębiorstwa resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego, które dostarczają do handlu ok. 20 proc. puli towarów niezwykłościowych. Jednym z instrumentów służących pobudzeniu tej produkcji są zamówienia rządowe.

W UB. R. przyniosły one dobre efekty; rynkowe dostawy wielu rodzajów wyrobów wytwarzanych w przedsiębiorstwach resortu były wyższe niż

przewidywały to zawarte umowy.

W tym roku przedsiębiorstwa resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego podpisały umowy na produkcję 37 wyrobów. Podobnie jak w ub. r. nie udało się jednak — w przypadku niektórych z nich — uzyskać zgodności poziomu produkcji usta-

Pierwszy rejs „Pomorza Zachodniego“

STOCZNIE argentyńska w Buenos Aires opuścił 8 dm. najnowszy statek Polskiej Żeglugi Morskiej m/s „Pomorze Zachodnie”, udając się w swój pierwszy rejs eksploatacyjny do Rio Grande. M/s „Pomorze Zachodnie” jest już nielubianym z serła sześciu nowoczesnych maszynowych budowanych w Argentynie dla armatora szwedzkiego. Posiada 26 tys. ton pojemności i przystosowany jest do przewozu ładunków masowych.

Wyjazdy do krajów

„drugiego obszaru“

Czy nastąpi poprawa?

ZBLIŻA się lato, a z nim wzrastające zainteresowanie turystycznymi wycieczkami, zarówno do krajów socjalistycznych, jak i tzw. drugiego obszaru płatniczego. Niestety, wiele wycieczek zagranicznych zasłużyło sobie na złą sławę. Bywały one wykorzystywane do celów niewiele z turystyką mających wspólnego, za to znaczą-

(Dokończenie na str. 2)

Rekord małego ekranu

WARSZAWA PAP. Powodzenie jakim cieszył się wśród widzów serial „Niewolnica Isaura” przechodzi wszelkie pojacie. Piąty odcinek filmu o skomplikowanej percepcjach dźwiękowy oglądano 84 proc. dorosłych Polaków, a 79 proc. spośród nich wystawiało mu oceny bardzo dobre. Padł rekord.

Siekierki — droga na Berlin

Żołnierz obu armii

HENRYK DUDEK trafił do Szczecina w pierwszych dniach maja 1945 roku. Przyjechał do zwalonego miasta jako żołnierz KBW. Miejsce zakwaterowania jednostki, czuwającej nad bezpieczeństwem miasta, stały się czer-

— Jestem, a właściwie byłem warszawiakiem. W 1939 roku jako 17-letni chłopak pojechałem do szko-ki ojca. Wiedziałem, że w trakcie kampanii wrześniowej zostanę ranny. Odnalazłem go w szpitalu w Białymstoku. Gdy ojciec wyzdrowiał trafiliśmy na Ural. Wybuchła wojna niemiecko-radziecka. Zostałem żołnierzem Armii Czerwonej. Początki wojny były ciężkie i tragiczne. „Kotły”, zagony, okrążenia. Przebijaliśmy się przez wrogie blokadę. Zimą, po wyjściu z kolejnego okrążenia trafiłem do szpitala. Odmroziłem sobie nogi. Operacja, kilka tygodni odpoczynku i znowu do jednostki. Pracowałem w batalionach robotniczych do 1944 roku. Zostałem następnie piechurzem w 4 Dywizji Piechoty im. Jana Kilińskiego. Z moim pułkiem przeszedłem cały szlak bojowy. Po drodze była Warszawa, były Siekierki, a

(Dokończenie na str. 2)

Lepiej rzucić palenie...

LONDYN PAP. Pedantyczni statystycy brytyjscy obliczyli: rocznie palacze papierosów w tym kraju zużywają ok. 172 miliardów zapalek, a w ich zapalniczkach spala się ponad tysiąc ton wysokiej jakości benzyny i gazu. Ci sami statystycy nie omyśliłali wyliczyć, że na paliwie zużytych w zapalniczkach kilka samochodów malolitrażowych mogłoby pokonać trasę od Ziemi do Księżyca.

1945 - 85

wone budynki koszarowe przy ul. Piastów. Pan Henryk, gdy przybył do Szczecina, miał za sobą długą drogę, drogę typową dla Polaków, którzy przetrzyli wojnę.

PL ISSN 0137-0246

Nr indeksu 33031

K 8 stron Kurier Szczeciński

Nr 69 (12 208)

Rok założenia 1945

Nakład: 85 000 egz.

Cena 5 zł

Michaił Gorbaczow: Poprawa stosunków ZSRR — USA nie tylko niezbędna ale i możliwa

Radzieckie moratorium na rozmieszczenie w Europie raket jądrowych

OD WCZORAJ ZSRR zaprzestął rozmieszczania swoich rakiet średniego zasięgu i wstrzymał realizację innych kontrpo-święceń równoważących instalację „Pershingów II” i „Tomahawków” w Europie. Moratorium to obowiązuje do listopada br., a to, co stanie się dalej, zależy od tego, czy Stany Zjednoczone pójdą za przykładem radzieckim i nie będą rozmiesz- czali swoich rakiet średniego zasięgu na naszym kontynen- cie. Oznajmił to w wywiadzie dla dziennika „Prawda” sekretar- z generalny KC KPZR Michaił Gorbaczow.

PRZYWÓDCA radziecki o- świadczył też, że Związek Ra- dziecki i Stany Zjednoczone o-

powiedzieli się za dwustron- nym spotkaniem na szczycie i postanowili uzgodnić jego ter- min i miejsce.

Oficjalny Waszyngton z po- śpiechem zareagował negatywnie na radziecką inicjatywę. Rzecznik Białego Domu stwierd- dził w Santa Barbara, gdzie pre- zydent Reagan spędzał święta, iż jednostronne moratorium ra- dzieckie na rozmieszczenie je- go rakiet średniego zasięgu w Europie nie wpłynie na realiza- cję amerykańskich planów roz- mieszczenia w Europie Zachod- niej amerykańskich rakiet „Per- shingów II” i pocisków mane- wrujących „Tomahawk”. Pow- tożrzył znaną argumentację, ja- koby wstrzymanie instalowania amerykańskich „euro-rakiet” mia- ło pozwolić ZSRR na „zachowa- nie i bez tego ogromnej prze- wagi w raketach średniego za- sięgu”.

Premier Margaret Thatcher wypowiedziała się na temat pro- pozycji M. Gorbaczowa w po- dobny sposób jak Waszyngton.

Odrzucając jednostronne sied- miomiesięczne radzieckie mora- torium premier Wielkiej Bry- tanii powiedziała, że „oczywiście jest to nie do zaakceptowania”. Natomiast przebywający z wi- zytą w NRD minister spraw za- granicznych W. Brytanii, Geof- frey Howe, zapowiedział staran- ne zbadanie propozycji M. Gor- baczowa.

Rzecznik brytyjskiej Partii Pracy ds. polityki zagranicznej Denis Healey ocenił propozycję M. Gorbaczowa jako „dobrą of- fertę”, którą „należy podjąć”. W Europie odczuwa się wielkie niezadowolenie z tego, że za- (Dokończenie na str. 3)

Wizyta ministra obrony ZSRR

NA zaproszenie zastępcy członka Biura Politycznego KC PZPR, ministra obrony naro- dowej gen. armii Floriana Si- wickiego przybył dziś do Poi- skiego z oficjalną wizytą przy- jaźni członek KC KPZR, depu- towany do Rady Najwyższej ZSRR, minister obrony ZSRR, marszałek Związku Radzieckie- go Siergiej Sokolow.

Azjatycka podróż Margaret Thatcher

LONDYN PAP. Podróżująca po krajach azjatyckich premier W. Brytanii, Margaret Thatcher przy- była dziś do Indonezji. Wizyta po- twierza do 11 kwietnia, a przedmio- tem rozmów będą problemy współ- pracy gospodarczej i stosunki han- dlowe.

Podziemna próba atomowa

WASZYNGTON PAP. Jak za- komunikowało wczoraj amery- kańskie Ministerstwo Energe- tyki, w sobotę na poligonie woj- skowym na pustyni w Newa- dzie (USA) przeprowadzili kolejną podziemną próbę atomo- wą.

Pod znakiem zmiennej aury

Jak minęły święta?

ŚWIĄTECZNE dni, niedziela i poniedziałek, minęły pod zna- kiem typowo kwietniowej po- gody przeplatanej nieco słoń- cem i wiosennym deszczem. Ka- pryśna aura nie zachęcała ra-czej do zmiany ciepłego odzie- nia na typowo wiosenne, cho- ciaż wśród spacerujących szcze- cianin przeważały lekkie wio- senne kurtki.

WIELKANOC to tradycyjn- ie już czas ślubów. W tym roku w szczecińskich Urzędach Sta- nu Cywilnych panował duży tłok. W Dąbju, na Pogodnie i w Zamku Książąt Pomorskich w czasie świąt węzłem małżeń- skim połączyły się 102 młode pary. Nowożeńcy preferowali ra-czej jasne stroje — panny mło- de występowały w kremowych, różowych lub jasnoppielatych kreacjach, garnitury panów by- ły w podobnych kolorach. Wy- daje się więc, że zwyczajowa biała sukienka i ciemny garni- tur poszły już w zapomnienie. Wśród kwiatów najmłodszym- mi wiązankami pozostawały na- dal storczyki, chociaż trafiły (Dokończenie na str. 8)

Mistrzowie pieści

NOWY JORK PAP. Jak wykaza- ła jedna z ankiet, mężczyźni ame- rykańscy utrwalią swoisty „pry- mat”, częściej niż w innych kra- jach używają pieści w kłótniach rodzinnych. Z danych statystycz- nych wynika, że tylko w ub. roku napłynęły skargi od 2 milionów Amerykanek. A ile uznano za słu- żniejsze, aby „nie wynosić bru- dów z domu”?

Piękny, ale czy praktyczny? CAF — A. Zbraniecki

Egz. wst. Rog. 30/85

Ceny w dół

Soldy po polsku

PRZECENY urzadzane przez handel mają przede wszystkim na celu opróżnienie magazynów z zalegających, niezbyt chodliwych towarów. W ten sposób obie strony handlowego działania powinny być zadowolone: sprzedawcy uruchamiają zamrożone w mniej popularnych przedmiotach fundusze, a kupujący sięgają do kieszeni, bo buty o połowę tańsze opłaca się nabyć, choćby nie były najmłodniejsze.

WARTO przypomnieć, że takie soldy są popularne również w krajach bogatych, a wyprzedaż nie jest równoznaczną z przeceną, spowodowaną kiepską jakością towarów czy ich wadami. Soldy oznaczają po prostu skierowanie do sprzedaży po niższej cenie tego, co było zbyt drogie lub mało atrakcyjne np. ze względu na wzór. Handlu nie stać poza tym na przechowywanie w nieskończoność kosztownych towarów przemysłowych. Opłaca się pozbyć wielu artykułów taniej, ale się pozbyć. Korzystają na tym klienci, którzy nie mogliby sobie pozwolić na kupno odzieży czy butów po wyższej cenie.

W tym roku nasi handlowcy nie czekali z przecenami do marca, zabrali się za wyprzedaż z początkiem lutego. Ciekawym systemem zaproponowali swym

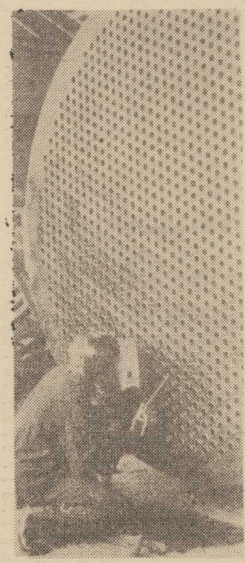
zmiennie, natomiast wielkością względnie stała jest pobierany podatek obrotowy, który w przypadku towarów importowanych przekracza zwykle 50 proc. umownej ceny detalicznej. Towary importowane są zwykle znacznie droższe od podobnych produkcji krajowej. Aby zatem popyt na nie się nie załamał, trzeba oddziaływać na cenę. Handel osiąga to przez częstotliwość, a nawet całkowitą rezygnację z marż, bądź dzięki „wywalczaniu” w Ministerstwie Finansów ograniczenia wysokości podatku obrotowego. Taką działalność spowodowała np. potanieńnię, o ponad połowę, tkanych maszynowo dywanów wniebianych z Chin. Obniżono też cenę ręcznie tkanych chińskich dywanów ze stu procentowej weiny o 14 tys. zł za metr kwadratowy, o 8 tys. zł podobnych dywanów z ZSRR i o 4 tys. zł — mongolskich.

Co wynika z tych naszych soldów?

Przemysł powoli uczy się, że sytuacja, w której wszystko da się sprzedać, nie trwa w nieskończoność. Może więc niedługo dołączymy takiej wiosny, kiedy do wyprzedaży posezonowej skieruje się tylko chodliwie i piękne towary tylko dlatego, że najnowsze kierunki mody uznają je za nieco przestarzałe...

Stella SAWAJNER

Dla kraju i na eksport

MIESIĘCZNE plany w lutym i marcu wykonała załoga kieleckiego „Chemaru” mimo utrudnień zimowych. Pomysłom realizację także zadania w kwietniu, m. in. produkcję turacizatorów energetycznych dla elektrowni „Belchatów” bloków 300 MW i na eksport do ZSRR, tudzież innych urządzeń dla energetyki zawodowej i przemysłowej.

NA ZDJĘCIU: prace wykonczeniowe przy wymienniku ciepłym wykonicie monter-sprawcz Marian Witkowski.

CAF — W. Stan

Izby pamięci narodowej

W WOJ. lubelskim, oprócz 19 muzeów znajduje się 110 izb i ekspozycyj pamięci narodowej. Zdęczyńska większość z nich ma służyć sędziwym w szkołach, kilkanaście w zakładach pracy oraz w jednostkach wojskowych. Wiele izb pamięci narodowej czy sal tradycji z uwagi na swój charakter pretendować może do miana małych muzeów. Dotyczy to np. sal tradycji Wyszego Oleśkiej Szkoły Lotniczej w Dęblinie, a także izb pamiątek poczynionych w Kazimierzku Dolnym, izby tradycji lubelskiego drukarstwa. Te ostatnia właśnie planuje „M” niebawem przekształcić w Muzeum Historii Drukarnictwa Lubelskiego.

Toruńska ceramika jak... stara

W MAŁOWNICZEJ, choć niezbyt dalekiej od pracy, scenery podziemnej, wewnątrz w Toruniu znajduje się niewielka fabryczka, będąca ośmiotkami między średnio-wiecznymi tradycjami rzemieślniczymi i nowoczesną produkcją. Zakład Ceramiki Spółdzielni Rekreacyjnej „Bart”. Zakład liczy zaledwie 29 osób załogi, która co roku wytwarza w robocie wartości blisko 15 mln złotych, specjalizując się w stylizowaniu ceramiki artystycznej z bogatym wzornictwem ludowym i historycznym Pomorza.

Toruńscy garncarze wytwarzają metodami manufakturowymi zarówno przedmioty użytkowe — misy, donice, dzbanki itp. jak i dekoracyjne. Przeważnym przebiegiem przemysłowym są... pierniki. Te same, z których Toruń słynął jeszcze w średniowieczu, wypalane w historycznych formach, ale z materiałów ceramicznych. Gliniane pierniki należą do najchętniej kupowanych przez turystów toruńskich pamiątek.

Stella SAWAJNER

KAZDEGO roku Zakład Wylęgu Drobii w Olsztynie opuszcza ponad 50 000 sztuk młodych gęsi. Trafiają one przede wszystkim do gospodarstw rolników indywidualnych i działkowców — całego województwa. Oprócz tego zakład trudni się w Ketrynie. Przy rozprawianiu piskląt i ich pielęgnacji pracują także jako praktykantki uczennice Technikum Drobniarskiego z Tulówek.

NA ZDJĘCIU: kontrola piskląt gęsi, przeznaczonych na sprzedaż. CAF — S. Moroz

Kobiety i praca zawodowa

Pod tabliczką — „surowo wzbronione”!

PUDLO było bardzo ciężkie. Stała nad nim zastanawiając się, jak je podnieść. Czula się źle — cięża nie rozwijała się prawidłowo. Z każdym dniem było jej coraz trudniej pracować. Lekarz zakładu wynameł do zmiany stanowiska; kierownik co tam znalazł, ale zarobki zmniejszyłyby się o 2 tygodnie. Nie poszła. No i stało się najgorsze — poroniła.

Nie jest to przypadek wyjątkowy. Kobiety pracują niekiedy w warunkach szczególnie ciężkich dla zdrowia, a większość jest w tak zwanym wieku rozrodczym. Według danych Głównego Inspektoratu Pracy, w 400 kontrolowanych zakładach aż ponad 7 tys. kobiet wykonywało szkodliwą dla siebie pracę.

A przecież istnieje wykaz zakazanych dla kobiet czynności. Obejmuje on zajęcia związane z przenoszeniem ciężarów, z przebywaniem w tzw. toksycznym środowisku, z nadmiernym zapylem, wysokimi tempera-

turami i z pracą przy maszynie. Najtrudniej jest o takie stanowiska w zakładach, gdzie załoga jest sferminizowana. Na przykład w jednej z lodzińskich fabryk na 1200 pracownic białych w ciąży przypadało tylko 70 miejsc pracy chronionej!

Zakłady niechętnie tworzą do górnijesze warunki kobietom, gdyż wobec braku rąk do pracy stanowiska najbardziej przydatne, z których właśnie odchodzą przyszłe matki, pozostają nie obsadzone.

I same kobiety nie są zainteresowane zmianami, bo na ogół przejście do mniej uciążliwego zajęcia łączy się z obniżeniem zarobków. Posunięcia takie traktują więc jako dyskryminację w dobre równouprawnienie. Czują się uszczęśliwiane na siłę. Przyszłych nieszczęść jakoś nie przewidują.

A przecież kalekie i chore no wrodzki, urodzone z matek zatrudnionych w szkodliwych dla zdrowia warunkach przychodzą na świat coraz częściej. To od kobiet w dużej mierze zależy, jakie będzie przyszłe społeczeństwo — zdrowe, czy też obciążone chorobami swych matek. Zakłady pracy zobowiązane są więc do tworzenia wystarczającej liczby miejsc pracy chronionej. Nie może być też mowy o obniżeniu zarobków z tej okazji, że przyszła matka poddaje się ciężkiej pracy. Należałoby także pomyśleć o międzyzakładowej wymianie pracowników, jeżeli w danym przedsiębiorstwie nie można stworzyć dostatecznej liczby stanowisk, zwłaszcza dla kobiet ciężarnych.

Wymagany jest tu pośpiech, bo w tej chwili trwa „eksplozja urodzin”, nie notowana od lat pięćdziesiątych. To prawda, że rozwiązania nie będą łatwe, gdyż kobiety stanowią ponad 40 proc. zatrudnionych. Ale nie pomogą wiele najłepsza nawet klinika dla matek i dzieci, jeśli nie poprawią się warunki pracy kobiet w przemyśle. Profilktyka jest więc najważniejszą. I ten obowiązek spoczywa głównie na pracodawcach i zakładowej służbie zdrowia. Anna BORKOWSKA

Przed nowym sezonem... handlowym

Chora turystyka

ZBLIŻA SIĘ pełnia nowego sezonu turystycznego. Mam tutaj na myśli turystykę zagraniczną. Wielu spędzi znów nieprzepsane noce przed drzwiami biur turystycznych, w nadziei na jakieś resztki ofert. Rozpoczyna się też dysputy w zakładach pracy: komu i według jakich kryteriów przyznać prawo do wczasów w Bulgarii bądź państwowej wypadku do Grecji czy Turcji. Podaż nie jest mała — ale popyt jeszcze większy, mimo że ceny zostały i na pierwszy rzut oka nie na przeciętną polską kieszeń.

Skąd ten niezwykły ścisły przed okienkami „Orbisu”, „Sports-Touristu” czy „Gromady”? Dlaczego wyjazd zagranicę, choćby tylko za miód, czy dobrem nie mniej wyśknięm, niż pralki automatyczne, meble czy lodówki? Dlaczego nas — mimo kryzysu — na te wojaże stać...

Są to pytania z założenia najeźliwe. Odpowiedzi jest jedna i bardzo prosta: bo przestają już być możliwe. Prawdziwym przebiegiem w prawdziwym znaczeniu tego słowa. Zastąpił ją ograniczony handel i handelek. Wczasy w Rumunię? Ależ tak — pod warunkiem, że wyjazd nie kosztuje się co najmniej zwrócić. Zwiadczenie o namibiu? Chętnie — byle tylko bez tej całej nonsensownej bieganiwy po muzeach i zabytkach. Bazar wystarczą. Tak jest: wystarczy na „dołożenie do pierwszego” — i to często krótko na cały rok.

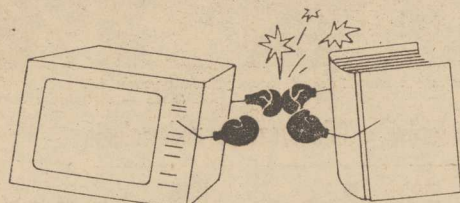
Kto chce poznać prawdę o polskiej turystyce roku 1983, niech się zająry na tonisko w czasie przylotu którejś z polskich „grup turystycznych”. Turystyki nie mają siły dźwigać tego wszystkiego, co udało się im zakupić w Berlinie, Budapeszcie i Atenach.

Chora. Tak odbił się na niej kryzys — i być może inaczej być nie mogło. Coś jednak z tym fantem trzeba chyba zrobić, jeśli nie chcemy świecić jako narod oczami.

„Coś zrobić” — to wcale nie oznacza sztucznego ograniczenia wyjazdów i tym podobnych zabiegów. Prawdziwych turystów — wbrew pozorom — w Polsce nie brakuje. Trzeba im tylko stworzyć możliwości przyskoczenia się do okienek poprzez tłum handlarzy. Decyzya o rozprawianiu ofert turystycznych poprzez zakłady pracy może sporo w tej mierze zmienić (nie — automatycznie — uszczęśliwić; przecież większość „pseudoturystów” to ludzie zatrudnieni na państwowej posadzie). Pod warunkiem ustalenia odpowiednich kryteriów naboru — a to już rola zakładowych kolektywów i ciał społecznych. Kazimierz ADAMSKI

Wybraliśmy dla Was Telewizyjne programy tygodnia.

Od wtorku do niedzieli

WIELKI POWRÓT

Z okazji 40-lecia Ziemi Zachodnich i Północnych TVP przedstawi w niedzielę 14 bm. w programie II blok programów związanych z powrotem Polaków nad Odrę i Bałtyk. Nicią przewodnią będzie „saga rodu Kargulów”, znanych bohaterów filmów „Samy swoi” i „Nie ma mocnych”.

TEATR TV

„Rzecz o zagładzie miasta” (sobota, 10.10, I). Dokumentalny spektakl OTV Wrocław w reż. Wiesława Wodeckiego o wojennej zagładzie stolicy Dolnośląska.
 Ponadto zwracamy uwagę na piątkowy program „Uklucie serca” (pt. II, 20.30) oparty na listach Marjny Cwietajewej i Rainera Marii Rilkego.

FILMY, SERIALE...

Filmy w kolejności ukazywania na ekranie:
 ■ „Wystawa” (wtorek, 17.30, I). Ostatni odcinek serialu obyczajowego prod. NRD „Historie zła plotki”.
 ■ „Niewolnica Isaura” (wtorek, 20.15, D). Kolejny, ósmy odcinek serialu brazylijskiego.
 ■ „Ognisty luk” (wtorek, 21.30, II). Składający się z pięciu części film radiotelewizyjny w reż. Jurija Ozirowa, ukazujący decydujący wpływ Armii Czerwonej na zwycięstwo nad hitleryzmem. Jak twierdzi sam autor — „bohaterem tego filmu jest armia”.
 Tytuły pozostałych 4 części: „Przełom”, „Kierunek głównego uderzenia”, „Bitwa o Berlin”, „Ostatni szturm”.
 ■ „Maskotka” (środa, 20.15, I). Węgierski film obyczajowy, podejmujący bez ekwilibracji i happy endu problem dzieci z rozbitych rodzin.
 ■ „Ostatni dzień lata” (czwartek, 21.30, II). W panoramie 40-lecia polskiego kina, nastrojony obraz w reżyserii znanego pisarza Tadeusza Konwickiego z 1958 roku. Pierwsza próba stworzenia dzieła w pełni autorskiego przyniosła w efekcie film o bardzo prostej akcji

i szczególnie, poetyckiej atmosferze. Występują — Irena Laszkowska i Jan Machulski.

■ „Młodzik” (piątek, 20.30, I). Kolejny (4) odcinek filmu radz. wg powieści F. Dostojewskiego.

W NIEDZIELNYM bloku Dwojki poświęconym „wielkiemu powrotowi” na Ziemię Zachodnią i Północną w 1945 roku spotkamy się z bohaterami filmów „Samy swoi” i „Nie ma mocnych”. Będzie wśród nich zapewne także i Anna Dymna... (CAF)

mu. W obsadzie znane nazwiska — Serge Reggiani i Michele Morgan.

■ „Samy swoi” (14.40, II, niedziela). Po raz już nie wiadomo który powraca na mały ekran sympatyczna komedia w reż. Sylwestra Chęcińskiego o zabużańskich rodach Kargulów i Pawlaków przeniesionych przez los i historię na Ziemię Zachodnią. Znakomite role Wacława Kowalskiego i Władysława Hanuzy.

■ „Ludwig” (niedziela, 20, I). Ostatni odcinek serialu historycznego prod. w.

■ „Saga rodu Palliserów” (niedziela, 22.05, II). Kolejny, 11 już odcinek serialu TV BBC.

NIEZWYKŁY KONCERT

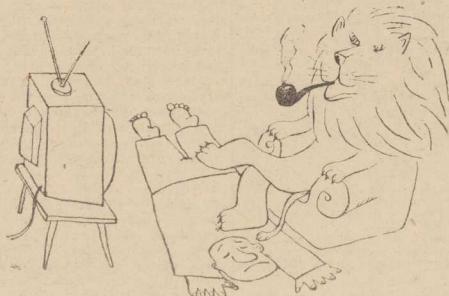
Taki jest tytuł rzeczywiście niezwykłego koncertu jaki dała kukielki Centralnego Teatru Lalek Sergiusza Obrazowa (niedziela, 15.55, D). Będzie to parodia występów estradowych, pełna śpiewu, tańca, akrobacji i... tresury zwierząt.

GPOWIEŚĆ O ROTSCILDZIE

Zygmunt Broniarek ma tysiące zaprzysiężonych zwolenników — mówi bowiem o polityce i jej ludziach w sposób atrakcyjny, bardzo odległy od tego co znajdujemy w „programach publicystycznych”. Tym razem będzie mowa o człowieku działającym raczej za kulisami wielkiej polityki — znanym bankierze Rotschildzie.

JAK ŻE ZDROWIEM?

Wszystkich interesujących się problemami zdrowia zapraszamy do obejrzenia bloku programów przygotowanych na Dzień Medycyny — środa, program II, od godz. 17. M. in. będzie specjalne wydanie popularnej „Diagnozy” i wywiad z min. Szelachowskim.

Przekład: Robert Ginalski

83

— Nie ludzi się pan chyba, że ta głupia i skandaliczna zbrodnia ujdzie panu płazem. Zapłaci pan za to, może pan być tego pewny.

Smith patrzył na nią z podziwem. Była ucieleśnieniem godności, stojąc spokojnie w wytwornej sukni, z wysoko upiętymi srebrnymi włosami i władczą, wyniosłą twarzą. Spoglądała na niego nieustraszoną, pogardliwym wzrokiem.

— Proszę iść za nią — rzekł Smith, wskazując ręką Leah. — W salonie dla gości honorowych znajdzie pani spokój i wygodę.

Znam dobrze ten salon — odparowała pani Wheeler. — Natomiast szczerze wątpię, czy pan kiedykolwiek w nim był, a jeśli nawet, to czy wiano pana z otwartymi ramionami — Odwróciła się i mijając Leah, zdecydowanym krokiem wyszła na korytarz.

Komandosi w restauracji pod groźbą broni spędzili wszystkich gości w jeden róg sali. Dołączyli do nich Graham i sprzedawca lodów, prowadząc przed sobą kilku pracowników wieży. Wysoko nad nimi, na drugim tarasie, część komandosi wysypała się z windy i skierowała broń na wybieżkowiczów. Jakiś strażnik rzucił się do przycisku alarmowego, lecz padł w pół drogi, ścięty serią z pistoletu maszynowego.

— Nie ruszać się! — krzyknął Poi przez tubę. — Stać spokojnie! Nie zgrzucać bohaterów, bo zginiecie!

Winda kontynuowała śmiertelną jazdę. Na górnej platformie obserwacyjnej, na samym szczycie wieży tuż pod masztem anteny telewizyjnej, było zaledwie kilka osób, toteż grupa komandosi opanowała ją bez kłopotu, rozbrajając i zwinając pokonanych strażników.

W restauracji na pierwszym tarasie C.W. otworzył skrzynek z napisem: „Kuchienka mikrofalowa P769/521”. Zawołał Mike'a Grahama i razem unieśli ostrożnie ciemny, połyskujący Lap-laser. Wysoko nad nimi, przy poręczach na drugim tarasie, trzech mężczyźni również ostrożnie pomagali Sabinie Carter przedostać się na drugą stronę balustrady. Dziewczyna miała na twarzy maskę spawacza. Któs podał jej palnik acetylenowo-tlenowy i grubą żelazną śrubę. Sabrina zabrała się do roboty... a pracowała szybko.

Pani Wheeler spoczywała wygodnie w fotelu w salonie dla gości honorowych. Spłodziła dłoń, by potrzyścić ich drżenie. Stanowczo odmówiła wszelkich rozmów z Leah, która wyszła, zamykając za sobą drzwi. Adela Wheeler nie miała pojęcia, co Smith chciał z nią zrobić, ale podejrzewała, że wybrał sobie złe miejsce dla swoich planów. Jeżeli

84

ona była uwieczniona na wieży Eiffla, to przecież on także, razem z nią. Miała dziwne przeczuć — które, o dziwo, nie było nawet specjalnie przycię — że nie uda jej się doczekać jutra.

Z górnych tarasów zjechały grupki turystów, którzy stoczyli się w restauracji i na wolnym powietrzu. Smith zwrócił się do nich przez tubę:

— Proszę o uwagę turystów i pracowników wieży. Zostaniecie uwolnieni i nie spadnie wam włos z głowy, pod warunkiem, że nie wpadniecie w panikę i będziecie postępować dokładnie według instrukcji. Wkrótce, pod kierunkiem moich ludzi, zaczniecie wchodzić do wind. Po zejściu na dół natychmiast proszę odejść od wieży, w przeciwnym wypadku grozi wam poważne niebezpieczeństwo. A teraz ustawcie się w kolejce i czekajcie na polecenia.

Sabrina, siedząc ryzykownie na rusztowaniu wieży między pierwszym a drugim tarasem, zakończyła spawanie. Mike spojrzął w górę z pierwszego tarasu i dał znak C.W. Murzyn podbiegł do balustrady.

— Jazda — powiedział Mike, C.W. docisnął pętlę liny opasującej Lap-laser i wystawił broń na poręcz. Na drugim tarasie komandosi zaczęli ciągnąć za drugi koniec liny.

Policjanci i przypadkowi gapię z narastającą ciekawością i niepokojem obserwowali wąskie, czarne urządzenie podjeżdżające w górę wzdłuż stalowych belek. Z nie mniejszym niepokojem obserwowała rozkołysany Lap-laser Sabrina. Wiedziała to, czego nie wiedzieli gapię na dole — że jedno mocniejsze uderzenie delikatnego mechanizmu strzelającego — a zwłaszcza detektorów — o stalowe rusztowanie wieży, może raz na zawsze unieszkodliwić tę cudowną broń. Modliła się w duchu, żeby tak się stało... i to szybko, zanim będzie zmuszona sama zajątrawować coś w trakcie montowania lasera na podstawie.

W tym momencie Sabrina myślała tylko o jednym — żeby podjąć ostatnią, desperacką próbę unieruchomienia przynajmniej jednej zabawki Smitha, by zwiększyć szanse Philippotta.

Laser dotarł jednak do niej bez szwanku. Kiedy komandosi odcepiali opasującą go linę, Sabrina naprzęła się, szykując się do zrzucenia broni na ziemię. W tej samej chwili usłyszała głos Smitha:

— Zadznej fuszerki, Sabrina. Pamiętaj, że za ten laser odpowiadasz własną głową.

(cdn.)

